

A V S N I T T VII

PLAST OG VARER DERAU; GUMMI OG VARER DERAU

*Alminnelige bestemmelser***Avsnittsnote 1.**

Denne noten omhandler klassifisering av varer pakket i sett som består av to eller flere komponenter, hvorav noen eller alle hører under avsnitt VII. Notene er imidlertid begrenset til å omfatte sett hvor komponentene er bestemt til å blandes sammen for å danne et produkt som hører under avsnitt VI eller VII. Slike sett skal klassifiseres under den posisjonen som omfatter dette produkt, **forutsatt** at komponentene oppfyller betingelsene nevnt i punktene a til c i notene.

Det gjøres oppmerksom på at varer pakket i sett som består av to eller flere komponenter, hvorav noen eller alle hører under avsnitt VII, og som skal brukes **suksessivt uten først å blandes**, ikke omfattes av note 1 til dette avsnitt. Slike varer som foreligger i pakninger for detalj salg, skal klassifiseres i samsvar med de alminnelige fortolkningsregler (vanligvis regel 3.b). Dersom varene ikke foreligger i pakninger for detalj salg, skal komponentene klassifiseres særskilt.

Avsnittsnote 2.

Varer som hører under posisjon 39.18 (golvbelegg og vegg- eller takkledning av plast) og posisjon 39.19 (selvklebende plater etc. av plast), også med påtrykte motiver, skrifttegn eller illustrasjoner som ikke bare er av underordnet betydning for varens primære bruk, blir ikke å føre under kapittel 49, men klassifiseres fortsatt under de forannevnte posisjoner. Alle andre varer av plast eller gummi av det slag som er beskrevet i dette avsnitt, hører imidlertid under kapittel 49 hvis de påtrykte motiver etc. ikke bare er av underordnet betydning for varenes primære bruk.

K A P I T T E L 3 9

P L A S T O G V A R E R D E R A V

Alminnelige bestemmelser

Dette kapitlet omfatter i alminnelighet stoffer benevnt polymerer samt halvfabrikater og varer derav, **forutsatt** at de ikke er unntatt i henhold til note 2 til dette kapitlet.

Polymerer.

Polymerer består av molekyler som kjennetegnes ved repetisjon av en eller flere typer monomerenheter.

Polymerer kan dannes ved en reaksjon mellom flere molekyler med samme eller forskjellig kjemisk oppbygning. Prosessen hvor polymerer dannes kalles polymerisasjon. I grove trekk omfatter denne betegnelsen følgende typer reaksjoner:

1. **Addisjonspolymerisasjon**, hvor enkelte umettede molekyler med dobbeltbinding reagerer med hverandre slik at de lenkes sammen uten at vann eller andre biprodukter dannes. Herved oppstår en polymer molekylkjede som bare inneholder karbon-karbonbindinger. Dette skjer for eksempel ved fremstilling av polyetylen fra etylen eller ved fremstilling av kopolymerer av etylen-vinylacetat fra etylen og vinylacetat. Denne type polymerisasjon kalles av og til enkel polymerisasjon eller kopolymerisasjon, dvs. disse betegnelsene brukt i en mer begrenset betydning.
2. **Omgrupperingspolymerisasjon**, hvor molekyler med funksjonelle grupper som inneholder atomer, for eksempel oksygen, nitrogen eller svovel, reagerer med hverandre ved intermolekylær omgruppering og addisjon uten at vann eller andre biprodukter dannes. Herved oppstår en polymer molekylkjede hvor monomerenhetene holdes sammen ved eter-, amid-, uretan- eller andre bindinger, for eksempel ved fremstilling av poly(oksymetylen) (polyformaldehyd) fra formaldehyd, ved fremstilling av polyamid-6 fra kaprolaktam eller ved fremstilling av polyuretaner fra et polyol og et di-isocyanat. Denne type polymerisasjon kalles også polyaddisjon.
3. **Kondensasjonspolymerisasjon**, hvor molekyler med funksjonelle grupper som inneholder atomer, for eksempel oksygen, nitrogen eller svovel, reagerer med hverandre ved en kondensasjonsreaksjon, hvor vann eller andre biprodukter dannes. Herved oppstår en polymer molekylkjede hvor monomerenhetene holdes sammen ved eter-, ester-, amid- eller andre bindinger, for eksempel ved fremstilling av poly(etylentereftalat) fra etylenglykol og tereftalsyre, eller ved fremstilling av polyamid-6,6 fra heksametylendiamin og adipinsyre. Denne type polymerisasjon kalles også kondensasjon eller polykondensasjon.

Polymerer kan modifiseres kjemisk. Som eksempel kan nevnes klorering av polyetylen eller poly(vinylklorid), klorsulfonering av polyetylen, acetylering eller nitrering av cellulose, eller hydrolyse av poly(vinylacetat).

Forkortelser for polymerer.

En rekke av de polymerer som hører under dette kapitlet er også kjent gjennom sine forkortelser. Denne listen inneholder noen av de vanligste forkortelser:

ABS	Kopolymer av acrylnitril-butadien-styren
CA	Celluloseacetat
CAB	Celluloseacetatbutyrat
CP	Cellulosepropionat
CMC	Karboksymetylcellulose
CPE	Kloret polyetylen
EVA	Kopolymer av etylenvinylacetat
HDPE	Høydensitetspolyetylen
LDPE	Lavdensitetspolyetylen
LLDPE	Lineært lavdensitetspolyetylen
PBT	Poly(butylentereftalat)

PDMS	Polydimetylsiloksan
PE	Polyetylen
PEOX	Poly(etylenoksid) (polyoksyetylen)
PET	Poly(etylentereftalat)
PIB	Polyisobutylen
PMMA	Poly(metylmetakrylat)
PP	Polypropylen
PPO	Poly(fenyleneoksid)
PPOX	Polypropylenoksid
PPS	Poly(fenylensulfid)
PS	Polystyren
PTFE	Polytetrafluoretylen
PVAC	Poly(vinylacetat)
PVAL	Poly(vinylalkohol)
PVB	Poly(vinylbutyral)
PVC	Poly(vinylklorid)
PVDF	Poly(vinylidenfluorid)
PVP	Poly(vinylpyrrolidon)
SAN	Kopolymer av styrenakrylnitril

Det presiseres at kommersielle polymerer i noen tilfeller inneholder flere monomerenheter enn de som er beskrevet i forkortelsene (for eksempel lineært lavdensitetspolyetylen (LLDPE), som hovedsakelig er en polymer av etylen med innhold av små mengder (ofte mer enn 5 %) alfaolefinmonomerenheter). Videre trenger de relative mengder monomerenheter i en polymer ikke foreligge i samme rekkefølge som indikert i forkortelsene (for eksempel kopolymerer av akrylnitril-butadien-styren (ABS) inneholder styren som den dominerende monomerenhet).

Forkortelser for polymerer bør derfor kun være veiledende. Klassifiseringen skal uansett bestemmes ved anvendelse av de relevante kapitlenoter og varenummernoter, samt på basis av den relative sammensetning av monomere i en polymer (se note 4 til dette kapitlet og varenummernote 1 til dette kapitlet).

Plast.

Med betegnelsen ”plast” som er definert i note 1 til dette kapitlet, forstås de materialer som hører under posisjonene 39.01 til 39.14, og som er formet eller kan formes, enten på polymerisasjonstidspunktet eller på et senere stadium, under ytre påvirkning (vanligvis ved varme og trykk, om nødvendig med et oppløsningsmiddel eller mykner) ved forming, støping, ekstrudering, valsing eller ved andre prosesser, til former som beholdes når den ytre påvirkning opphører. I hele tolltariffen skal betegnelsen ”plast” også omfatte vulkanfibrer.

Betegnelsen omfatter imidlertid ikke materialer som anses som tekstilmaterialer i avsnitt XI. Det gjøres oppmerksom på at denne definisjonen av ”plast” gjelder i hele tolltariffen.

Betegnelsen ”polymerisasjon” brukes i vid forstand i denne definisjonen og betegner enhver metode for forming av en polymer, herunder addisjonspolymerisasjon, omgrupperingspolymerisasjon (polyaddisjon) og kondensasjonspolymerisasjon (polykondensasjon).

Hvis et materiale som hører under dette kapitlet kan gjøres mykt gjentatte ganger ved varmebehandling og formes til varer ved for eksempel støping, og deretter gjøres hardt ved avkjøling, betegnes det ”termoplastisk”. Et materiale betegnes ”termoherdende” når det ved en kjemisk eller fysisk behandling (for eksempel varmebehandling) kan omdannes til en ikke smeltbar vare.

Plast har nærmest ubegrenset anvendelse, men mange plastvarer klassifiseres under andre kapitler i tolltariffen (se note 2 til dette kapitlet).

Kapitlets hovedsakelige inndeling.

Kapitlet er inndelt i to underkapitler. Underkapittel I omfatter polymerer i ubearbeidde former, og underkapittel II omfatter avfall, klipp og skrap samt halvfabrikater og forarbeidde varer.

I underkapittel I, som omhandler ubearbeidde former, er produktene som hører under posisjonene 39.01 til 39.11 fremstilt ved kjemisk syntese. De produktene som hører under posisjon 39.12 og 39.13, er enten naturlige polymerer eller fremstilt av disse ved kjemisk behandling. Posisjon 39.14 omfatter ionebyttere på basis av polymerer som hører under posisjonene 39.01 til 39.13.

I underkapittel II omfatter posisjon 39.15 avfall, klipp og skrap av plast. Posisjonene 39.16 til 39.25 omfatter halvfabrikater eller særskilt nevnte varer av plast. Posisjon 39.26 er en "sekkeposisjon" som omfatter varer, ikke nevnt eller innbefattet annet sted, av plast eller andre materialer som hører under posisjonene 39.01 til 39.14.

Omfanget av posisjonene 39.01 til 39.11.

Omfanget av disse posisjonene reguleres av note 3 til dette kapitlet. Disse posisjoner omfatter bare produkter av det slag som er fremstilt ved kjemisk syntese, og som hører under følgende kategorier:

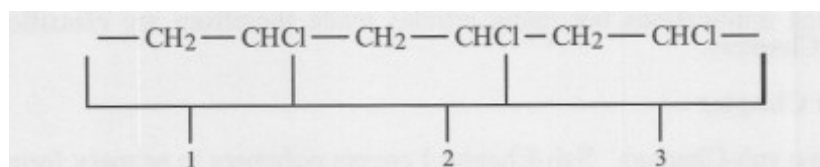
- Flytende, syntetiske polyolefiner**, som er polymerer fremstilt av etylen, propen, butener eller andre olefiner. De klassifiseres under posisjon 39.01 eller 39.02 **forutsatt** at mindre enn 60 volumprosent destillerer ved 300 °C, korrigert til 1.013 millibar når destillasjonen er foretatt ved redusert trykk.
- Lavpolymeriserte **harpikser** av **kumaron-indentypen**, fremstilt ved kopolymerisasjon av blandede monomerer (herunder kumaron eller inden) utvunnet av steinkulltjære (posisjon 39.11).
- Andre syntetiske polymerer med et gjennomsnitt på minst 5 monomerenheter** som er strukturert i en ubrutt rekkefølge. Herunder hører plast som definert i note 1 til dette kapitlet.

For å regne ut det gjennomsnittlige antall monomerenheter i henhold til kapittelnote 3.c, kan polykondensatorer og visse omgrupperingspolymerer ha mer enn en monomerenhet, hvor hver har sin kjemiske oppbygging. En monomerenhet er den største strukturelle enhet som kan dannes av ett enkelt monomermolekyl ved en polymerisasjonsprosess. Monomerenheten må verken forveksles med den strukturelle, gjentatte enheten som er den minste strukturelle enhet som ved gjentakelse beskriver polymeren eller med betegnelsen monomer som er ett enkelt molekyl som skal kunne danne polymerer.

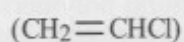
Eksempler:

- Poly(vinylklorid)

Følgende kjede representerer tre monomerenheter:

monomer
vinylklorid

monomerenhet

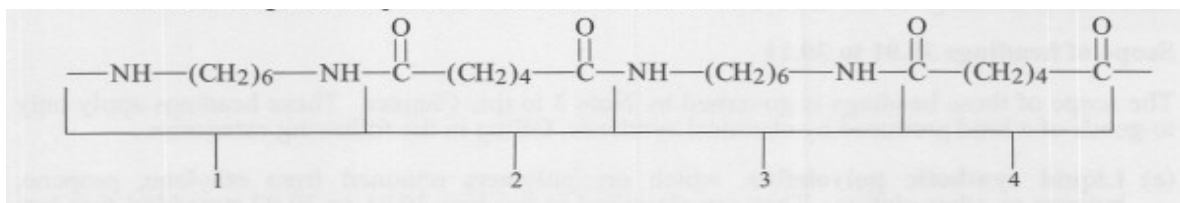
strukturell, gjentatt enhet

(I dette tilfellet er monomerenheten og den strukturelle, gjentatte enheten den samme).

b. Polyamid-6,6

Følgende kjede representerer fire monomerenheter:

monomer

monomerenheter

heksametylendiamin

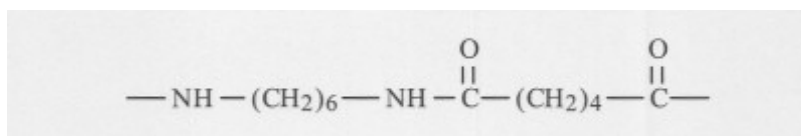
og

og

adipinsyre

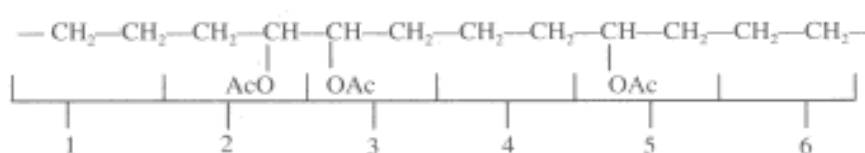
strukturell gjentatt enhet

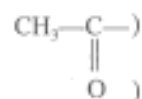
(I dette tilfellet er det to forskjellige monomerenheter, og den strukturelle, gjentatte enheten er satt sammen av én av hver).

c. Etylen-vinylacetat kopolymer

Følgende kjede representerer seks monomerenheter:

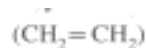
(hvor Ac er identisk med

monomerer
etylen

monomerenheter

strukturell gjentatt enhet

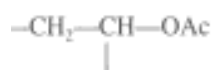

og

og

(*)

vinylacetat

* I dette tilfellet er monomerenhetene orientert vilkårlig, og begrepet den strukturelle, gjentatte enheten kan ikke brukes.

- d. **Silikoner** som ikke er kjemisk definerte produkter hvor molekylet inneholder mer enn en silisium-oksygen-silisiumbinding, og som dessuten inneholder organiske grupper bundet til silisiumatomene ved direkte silisium-karbonbindinger (posisjon 39.10).
- e. **Resoler** (posisjon 39.09) **og andre prepolymere**. Prepolymere er produkter som er karakterisert ved en viss gjentakelse av monomerenheter selv om de kan inneholde ureagerte monomere. Prepolymere er produkter som vanligvis ikke brukes som sådanne, men er bestemt til å omdannes til polymerer med høyere molekylvekt ved ytterligere polymerisasjon. Betegnelsen **omfatter derfor ikke** ferdige produkter, for eksempel di-isobutylener (**posisjon 27.10**) eller poly(oksyetylen) (polyetylen glykol) med meget lav molekylvekt (**posisjon 38.24**). Eksempler på prepolymere er epoksider som er basert på bis-fenol-A eller fenolformaldehyd epoksidert med epiklorhydrin og polymere isocyanater.

Kopolymerer og polymerblandinger

Betegnelsen "kopolymerer" er definert i note 4 til dette kapitlet som polymerer hvor ingen enkelt monomerenhet utgjør 95 vektprosent eller mer av det totale polymerinnhold.

Således anses for eksempel en polymer bestående av 96 % propylenmonomerenheter og 4 % andre oleofinmonomerenheter ikke som en kopolymer.

Kopolymerer omfatter kopolykondensasjonsprodukter, kopolyaddisjonsprodukter, blokk-kopolymerer og podede kopolymerer.

Blokk-kopolymerer er kopolymerer som består av minst to bundne polymeriske rekker med forskjellig sammensetning av monomerenheter (for eksempel kopolymerer av etylen og propylen som inneholder alternerende segmenter av polyetylen og polypropylen).

Podede kopolymerer er kopolymerer som består av hovedpolymerkjeder som har sidepolymerkjeder med forskjellig sammensetning av monomerenheter. Eksempler på dette er styren-butadien kopolymer-*graft*-polystyren (et polystyren podet på en styren-butadien kopolymer) og polybutadien-*graft*-styren-akrylnitril kopolymer.

Klassifisering av kopolymerer (herunder kopolykondensasjons-, kopolyaddisjonsprodukter, blokk-kopolymerer og podede kopolymerer) og polymerblandinger reguleres av note 4 til dette kapitlet. Når ikke annet fremgår av teksten, skal de klassifiseres under den posisjonen som omfatter polymerer av den monomer-enhet hvis vektandel er størst. Ved anvendelse av denne bestemmelse skal monomerenheter hvis polymerer hører under samme posisjon anses som én monomerenhet.

Dersom ingen komonomer enhet (eller gruppe av monomerenheter) har størst vektandel, skal kopolymerer eller polymerblandinger klassifiseres under den posisjonen som er nevnt sist i nummerorden av dem som skal tas i betraktning som likestilte.

Således hører for eksempel en kopolymer av vinylklorid-vinylacetat som inneholder 55 % av den monomere enheten vinylklorid under posisjon 39.04, mens en som inneholder 55 % av den monomere enheten vinylacetat hører under posisjon 39.05.

På samme måte klassifiseres en kopolymer som består av 45 % etylen, 35 % propylen og 20 % isobutylene under posisjon 39.02 fordi propylen og isobutylene, hvis polymerer hører under posisjon 39.02, utgjør 55 % av kopolymeren og utgjør til sammen en større andel enn monomerenheten av etylen.

En polymerblanding bestående av 55 % polyuretan basert på toluendiisocyanat og en polyeterpolyol, samt 45 % poly(oksyxylylen), klassifiseres under posisjon 39.09 fordi monomerenhetene av polyuretan har en større samlet vektandel enn monomerenhetene av poly(oksyxylylen). Ved anvendelse av definisjonen av polyuretaner, skal alle monomerenhetene av et polyuretan, herunder monomerenhetene av polyeterpolyolen som utgjør en del av polyuretanen, klassifiseres sammen som monomerenheter som hører under posisjon 39.09.

Kjemisk modifiserte polymerer.

Kjemisk modifiserte polymerer, d.v.s. polymerer hvor bare sidekjeder til polymerens hovedkjede er forandret ved kjemisk reaksjon, skal klassifiseres under samme posisjon som den umodifiserte polymer (se note 5 til dette kapitlet). Denne bestemmelse gjelder ikke for podede kopolymerer.

Således klassifiseres for eksempel klorert polyetylen og klorsulfonert polyetylen under posisjon 39.01.

Polymerer som er kjemisk modifisert for å danne reaktive epoksygrupper slik at de blir epoksyharpikser (se kommentarene til posisjon 39.07), skal klassifiseres under posisjon 39.07. For eksempel vil fenolharpikser som er kjemisk modifisert ved hjelp av epiklorhydrin klassifiseres som epoksyharpiks og ikke som kjemisk modifisert fenolharpiks under posisjon 39.09.

En polymerblanding hvor bare én av polymerene er kjemisk modifisert skal anses som kjemisk modifisert i sin helhet.

Ubearbeidde former.

Posisjonene 39.01 - 39.14 omfatter bare varer i ubearbeidde former. Betegnelsen "ubearbeidde former" er definert i note 6 til dette kapitlet og omfatter bare følgende former:

1. **Væsker og pastaer.** Dette kan være basispolymerer som må varmebehandles eller behandles på annen måte for å bli ferdige varer. De kan også være dispersjoner (emulsjoner og suspensjoner) eller oppløsninger av uherdede eller bare delvis herdede materialer. I tillegg til stoffer som er nødvendige ved herding (for eksempel herdemidler (tverrbindere) eller andre stoffer som deltar i reaksjonen samt akseleratorer), kan disse væsker og pastaer inneholde andre materialer, for eksempel myknere, stabilisatorer, fyllstoffer og fargestoffer, hovedsakelig bestemt til å gi de ferdige produkter spesielle fysiske egenskaper eller andre ønskede kjennetegn. Væskene og pastaene brukes til støping, ekstrudering etc. og også som impregneringsmidler, til overflatebetrykning, som råstoff for maling og lakker, eller som klebemidler, fortykningsmidler, flokkuleringsmidler etc.

Når tilsetningen av visse stoffer medfører at de produkter som da dannes, svarer til beskrivelsen i en posisjon med mer spesifisert varebeskrivelse annetsteds i tolltariffen, er de **unntatt** fra kapittel 39. Dette er for eksempel tilfellet med:

- a. Tilberedte klebemidler, se unntak b til slutt i de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.
- b. Tilberedte tilsetninger for mineraloljer (**posisjon 38.11**).

Det gjøres også oppmerksom på at oppløsninger (andre enn kollodium) som består av noen av de produkter som er nevnt under posisjonene 39.01 til 39.13 i flyktige organiske oppløsningsmidler, er **unntatt** fra dette kapitlet og hører under **posisjon 32.08**, når oppløsningsmidlet utgjør mer enn 50 vektprosent av oppløsningen (se note 2.e til dette kapitlet).

Flytende polymerer uten oppløsningsmiddel, som er klart gjenkjennelige som bestemt til bare å brukes som lakker, (hvor dannelsen av film avhenger av varme, atmosfærisk fuktighet eller oksygen, og ikke av tilsetning av herder) klassifiseres under **posisjon 32.10**. Når denne forutsetning ikke er oppfylt, hører de under dette kapitlet.

Polymerer i ubearbeidde former, som ved bruk av tilsetningsstoffer er gjort spesielt egnet til bruk som fyllings- og tetningsmidler, skal klassifiseres under posisjon 32.14.

2. **Pulver, granulater og flak.** I disse former brukes de til støping, til fremstilling av lakker, klebemidler etc. og som fortykningsmidler, flokkuleringsmidler etc. De kan bestå av ikke mykgjorte materialer som mykgjøres under støpingen og herdingen, eller av materialer som allerede er tilsatt myknere. Disse materialene kan inneholde fyllstoffer (for eksempel tremel, cellulose, tekstilfibrer, mineralstoffer, stivelse), fargestoffer eller andre stoffer anført i punkt 1 ovenfor. Pulvere kan for eksempel brukes til å belegge gjenstander ved bruk av varme, med eller uten statisk elektrisitet.

3. **Blokker av uregelmessig form, klumper og liknende**, også med innhold av fyllstoffer, fargestoffer eller andre stoffer anført i punkt 1 ovenfor. Blokker av regelmessig, geometrisk form anses ikke for å være av ubearbeidd form og omfattes av betegnelsen ”plater, duk, film, folier og bånd” (se note 10 til dette kapitlet).

Avfall, klipp og skrap av ett enkelt termoplastisk materiale, når materialet er omdannet til ubearbeidde former, klassifiseres under posisjonene 39.01 til 39.14 (etter materialets beskaffenhet) og **ikke** under posisjon 39.15 (se note 7 til dette kapitlet).

Rør og slanger.

Betegnelsen ”rør og slanger” under posisjon 39.17 er definert i note 8 til dette kapitlet.

Plater, duk, film, folier og bånd som hører under posisjon 39.20 eller 39.21.

Betegnelsen ”plater, duk, film, folier og bånd” under posisjon 39.20 og 39.21 er definert i note 10 til dette kapitlet.

Slike plater, duk etc., også overflatebehandlet (herunder tilskåret i kvadratisk eller rektangulær form), med slipte kanter, gjennomboret, frest, faldet, tvunnet, innrammet eller på annen måte bearbeidd eller skåret til annen form enn rektangulær eller kvadratisk, klassifiseres i alminnelighet under **posisjonene 39.18, 39.19 eller 39.22 til 39.26**.

Celleplast.

Celleplast er plast med en mengde celler (enten åpne, lukkede eller begge deler) fordelt i hele plastmassen. Celleplast omfatter skumplast, ekspandert plast, mikroporøs plast eller mikrocelleplast. Celleplast kan være bøyelig eller stiv.

Celleplast fremstilles ved en rekke metoder som omfatter tilførsel av gass i plastmassen (for eksempel ved mekanisk blanding, ved fordampning av et oppløsningsmiddel med lavt kokepunkt, ved nedbrytning av et gassproduserende materiale). Celleplast kan videre fremstilles ved blanding av hule mikrosfærer (for eksempel av glass eller fenolharpikser) i plastmassen, ved sintring av plastgranuler og ved å blande plast med vann eller et materiale som løses opp ved hjelp av oppløsningsmidler og som etterlater celler (hulrom) når det vaskes ut av platen.

Kombinasjoner av plast og tekstilvarer.

Vegg- eller takkledning av plast som oppfyller vilkårene i note 9 til dette kapitlet, klassifiseres under posisjon 39.18. Ellers reguleres klassifiseringen av kombinasjoner av plast og tekstilvarer hovedsakelig av note 1.h til avsnitt XI, note 3 til kapittel 56 og note 2 til kapittel 59. Følgende produkter omfattes også av dette kapitlet:

- a. Filt som er impregnert, overtrukket, belagt eller laminert med plast når varen inneholder 50 vektprosent eller mindre tekstilmateriale, eller filt som er fullstendig omgitt av plast.
- b. Tekstilstoff og fiberduk (”non-wovens”) som enten er fullstendig omgitt av plast, eller som er helt overtrukket eller belagt på begge sider med slikt materiale, forutsatt at slikt overdrag eller belegg er synlig med det blotte øye og ikke bare er synlig som en forandring av fargen.
- c. Tekstilstoff som er impregnert, overtrukket, belagt eller laminert med plast, som brister når de bøyes for hånd rundt en sylinder med diameter 7 mm ved en temperatur mellom 15 °C og 30 °C.
- d. Plater, duk og bånd av celleplast i forbindelse med tekstilstoff (som definert i note 1 til kapittel 59), filt eller fiberduk (”non-wovens”), der tekstilstoffet bare tjener til forsterkning.

Umønstret, ubleiket, bleiket eller ensfarget tekstilstoff, filt eller fiberduk ("non-wovens") anses i denne sammenheng som tekstilstoff som bare tjener til forsterkning når det kun er påført den ene siden av disse plater, duk og bånd. Mønstrede, trykte eller videre bearbejdede tekstiler (for eksempel ved ruing) og spesielle produkter som fløyel, plysj, tyll, blonder og kniplinger samt tekstilprodukter fra posisjon 58.11, anses å ha en funksjon utover bare det å tjene som forsterkning.

Plater, duk og bånd av celleplast kombinert med tekstilstoff på begge sider, uansett stoffets art, er **unntatt** fra dette kapitlet (vanligvis **posisjon 56.02, 56.03** eller **59.03**).

Kombinasjoner av plast og andre materialer enn tekstilvarer.

Dette kapitlet omfatter også følgende produkter, enten de er fremstilt ved en enkelt arbeidsoperasjon eller ved flere suksessive operasjoner, **forutsatt** at de beholder sin karakter av varer av plast:

- a. Plater, duk etc. med armering eller et støttenett av annet materiale (metalltråd, glassfibrer etc.) lagt inn i plastmassen.
- b. Plater, duk etc. av plast, atskilt ved et lag av andre materialer, for eksempel metallfolie, papir, papp.

Produkter som består av papir eller papp belagt med en tynn beskyttende film av plast på begge sider er **unntatt** fra dette kapitlet, **forutsatt** at de bevarer sin essensielle karakter av papir eller papp (generelt **posisjon 48.11**).

- c. Papirforsterket, laminert duk av plast samt produkter som består av ett lag papir eller papp overtrukket eller belagt med et lag plast, hvor sistnevnte utgjør mer enn halvparten av den totale tykkelse, **unntatt** veggkledninger som hører under **posisjon 48.14**.
- d. Produkter som består av glassfibrer eller av duk av papir, impregnert med plast og presset sammen, **forutsatt** at de er harde og stive. (Hvis de har mere karakter av papir eller glassfibervarer, klassifiseres de under **kapittel 48** eller **70** etter sin beskaffenhet.)

Disse bestemmelser gjelder, med de nødvendige tillemplinger, også for monofilamenter, stenger, staver, profiler, rør og slanger samt ferdige varer.

Det gjøres oppmerksom på at duk og netting av uedelt metall, og som bare er dypet i plast er **unntatt** (**avsnitt XV**), selv om maskene derved blir fylt.

Plater og ark som består av lag av tre og plast, klassifiseres under dette kapitlet hvis treet bare er et støtte-materiale eller en forsterkning for plasten; Men hvis plasten er av **underordnet** betydning (for eksempel når den tjener som underlag for edelfiner), er de **unntatt** (**kapittel 44**). I den forbindelse gjøres det oppmerksom på at bygningsplater som består av lag av tre og plast, som hovedregel klassifiseres under kapittel 44 (se de alminnelige bestemmelser til det kapitlet).

*
* *

I tillegg til de unntak som er nevnt i note 2, **omfatter dette kapitlet heller ikke:**

- a. Konsentrerte dispersjoner av fargestoffer i plast, som har karakter av preparater som hører under **kapittel 32**; se for eksempel kommentarene til **posisjon 32.04** (avsnitt I, punkt C, vedrørende konsentrerte dispersjoner av fargestoffer i plast, og avsnitt II, punkt 2, vedrørende organiske luminoferer, for eksempel rhodamin B i plast), **posisjon 32.05** (syvende avsnitt vedrørende konsentrerte dispersjoner av substratpigmenter i plast) og **posisjon 32.06** (del A), sjette avsnitt, underavsnitt I, vedrørende konsentrerte dispersjoner av andre fargestoffer i plast).
- b. Preparater av polymerer eller polymerblandinger som hører under posisjonene 39.01 til 39.13 spesielt tilberedt til bruk som lim eller klebemidler, og som i tillegg til tilsetningsstoffer som er tillatt i produkter under dette kapitlet (fyllstoffer, myknere, oppløsningsmidler, fargestoffer etc.) inneholder andre tilsatte stoffer som ikke hører under dette kapitlet (for eksempel, voks, harpiksester, umodifisert

naturlig skjellakk), og heller ikke produkter som hører under posisjonene 39.01 til 39.13 i pakninger for detaljsalg som lim eller klebemidler, med nettovekt høyst 1 kg (**posisjon 35.06**).

- c. Plast og varer derav (**unntatt** varer som hører under posisjon 39.18 eller 39.19), med påtrykte motiver, skrifttegn eller illustrasjoner som ikke bare er av underordnet betydning for varens primære bruk (**kapittel 49**).

o
o o

Kommentarer til underposisjoner.

Varenummernote 1.

Denne noten regulerer klassifiseringen av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger på underposisjonsnivå (varenummernivå). Før disse produktene kan klassifiseres på underposisjonsnivå, må de imidlertid først klassifiseres i sin riktige posisjon i henhold til bestemmelsene i notene 4 og 5 til dette kapitlet (se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet).

Klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer) og kjemisk modifiserte polymerer.

I henhold til varenummernote 1, skal polymerer (herunder kopolymerer) og kjemisk modifiserte polymerer klassifiseres i overensstemmelse med **underpunkt a** eller **b** til noten, avhengig av om det finnes en underposisjon benevnt "andre" eller "ellers" i samme serie av aktuelle underposisjoner.

En underposisjon benevnt "andre" eller "ellers" omfatter ikke underposisjoner benevnt "andre polyester" eller "av annen plast".

Uttrykket "i samme serie" gjelder underposisjoner på samme nivå, dvs. underposisjoner med énstreks innrykk (nivå 1) eller underposisjoner med tostreks innrykk (nivå 2) (se de alminnelige bestemmelser til alminnelig fortolkningsregel 6).

Det bemerkes at enkelte posisjoner (for eksempel posisjon 39.07) inneholder begge typer underposisjons-serier.

A. Klassifisering når det finnes en underposisjon benevnt "andre" eller "ellers" i serien av aktuelle underposisjoner.

1. **Underpunkt a.1** til varenummernote 1 definerer polymerer med forstavelsen "poly" (for eksempel polyetylen og polyamid-6,6) som produkter hvor den (eller de) grunnleggende monomerenhet (er) av den navngitte polymer til sammen må utgjøre 95 vektprosent eller mer av det totale polymerinnhold. Ved navngitte klasser av polymerer med forstavelsen "poly" (for eksempel polyterpener i underposisjon 3911.10) må alle monomerenheter som tilhører samme gruppe (for eksempel forskjellige monomerenheter av terpen i polyterpener) utgjøre 95 vektprosent eller mer av det totale polymerinnhold.

Det understrekes at denne definisjon **bare gjelder for** polymerer som hører under underposisjoner som har en underposisjon benevnt "andre" eller "ellers" i samme serie.

En polymer som består av en monomerenhet av etylen på 96 % og en monomerenhet av propylen på 40 %, samt med en spesifikk vekt på minst 0,94 (som ved anvendelse note 4 til dette kapitlet er en polymer som hører under posisjon 39.01), skal derfor klassifiseres som polyetylen i underposisjon 3901.20. Dette fordi monomerenheten av etylen utgjør mer enn 95 % av det totale polymerinnholdet, og fordi det finnes en underposisjon benevnt "ellers" i samme serie.

Definisjonen ovenfor av polymerer med forstavelsen "poly" krever ikke, når den anvendes på poly(vinylalkohol), at 95 vektprosent eller mer av monomerenhetene betegnes "vinylalkohol". Likevel kreves at monomerenheten av vinylacetat og monomerenheten av vinylalkohol til sammen utgjør 95 % eller mer av polymerens vekt.

2. **Underpunkt a.2** til varenummernote 1 omhandler klassifisering av produkter som hører under underposisjonene 3901.30, 3901.40, 3903.20, 3903.30 og 3904.30.

Kopolymerer som klassifiseres under et av disse fire varenumre, må inneholde 95 vektprosent eller mer monomerenheter av polymerene som er nevnt i varenummeret.

En kopolymer som for eksempel består av 61 % monomerenheter av vinylklorid, 35 % monomerenheter av vinylacetat og 4 % monomerenheter av maleinsyreanhydrid (som er en polymer som hører under posisjon 39.04), skal derfor klassifiseres som en kopolymer av vinylklorid-vinylacetat i underposisjon 3904.30, fordi monomerenhetene av vinylklorid og vinylacetat til sammen utgjør 96 % av det totale polymerinnhold.

På den annen side vil en kopolymer som består av 60 % monomerenheter av styren, 30 % monomerenheter av akrylnitril og 10 % monomerenheter av vinyltoluen, (som er en polymer som hører under posisjon 39.03) klassifiseres i underposisjon 3903.90 (benevnt "andre"), og ikke i underposisjon 3903.20, fordi monomerenhetene av styren og akrylnitril til sammen utgjør bare 90 % av det totale polymerinnhold.

3. **Underpunkt a.3** til varenummernote 1 omhandler klassifisering av kjemisk modifiserte polymerer. Disse polymerer skal klassifiseres i underposisjoner benevnt "andre" eller "ellers", forutsatt at de kjemisk modifiserte polymerer ikke er spesielt nevnt i en annen underposisjon. Følgen av denne noten er at kjemisk modifiserte polymerer ikke klassifiseres i samme underposisjon som umodifiserte polymerer, med mindre den umodifiserte polymeren selv hører under en underposisjon benevnt "andre" eller "ellers".

Således vil for eksempel klorinert eller klorsulfonert polyetylen, som en kjemisk modifisert polyetylen som hører under posisjon 39.01, klassifiseres i underposisjon 3901.90 ("andre").

På den annen side skal poly(vinylalkohol), som fremstilles ved hydrolyse av poly(vinylacetat), klassifiseres i underposisjon 3905.30 fordi den er spesielt nevnt i den underposisjonen.

4. **Underpunkt a.4:** Polymerer som ikke oppfyller betingelsene i punkt a.1, a.2 eller a.3 skal klassifiseres i den underposisjonen som er benevnt "andre" eller "ellers", med mindre det finnes en **mer spesifikk underposisjon** i den aktuelle underposisjonsserie, som omfatter polymerer av monomerenheten som utgjør en større vektmessig andel enn enhver annen monomerenhet. Derfor skal monomerenheter av polymer som hører under samme underposisjon slås sammen. Bare monomerenheter av polymerer i samme underposisjonsserie som den som er under vurdering skal sammenliknes.

Teksten i **slike spesifikke** underposisjoner har ordlyden "polymerer av X" eller "X kopolymerer" (for eksempel kopolymerer av propylen (**underposisjon 3902.30**), fluorholdige polymerer (**underposisjonene 3904.61 og 3904.69**)).

For å kunne klassifiseres under disse underposisjonene er det bare den monomerenheten som er nevnt i underposisjonsteksten som må dominere over hver enkelt annen monomerenhet i serien av aktuelle underposisjoner. Det betyr at den monomerenheten som er nevnt i underposisjonsteksten ikke trenger å utgjøre mer enn 50 % av det totale polymerinnholdet i serien av aktuelle underposisjoner.

Således vil for eksempel en kopolymer av etylenpropylen som består av 40 % monomerenheter av etylen og 60 % monomerenheter av propylen (som er en polymer som hører under posisjon 39.02), klassifiseres i underposisjon 3902.30 som en kopolymer av propylen fordi propylen er den eneste monomerenhet som må vurderes.

Likeledes vil en kopolymer som består av 45 % monomerenheter av etylen, 35 % monomerenheter av propylen og 20 % monomerenheter av isobutylen (som er en polymer som hører under posisjon 39.02) klassifiseres i underposisjon 3902.30 fordi det bare er monomerenhetene av propylen og isobutylen som skal sammenliknes (monomerenheten av etylen tas ikke med i betraktning), og monomerenheten av propylen utgjør en større vektmessig andel enn monomerenheten av isobutylen.

På den annen side vil en kopolymer som består av 45 % monomerenheter av etylen, 35 % monomerenheter av isobutylen og 20 % monomerenheter av propylen (som er en polymer som hører under posisjon 39.02) klassifiseres i underposisjon 3902.90 fordi det bare er monomerenhetene av propylen og monomerenheten av isobutylen som skal sammenliknes, og monomerenheten av isobutylen utgjør en større vektmessig andel enn monomerenheten av propylen.

B. Klassifisering når det ikke finnes en underposisjon benevnt ”andre” eller ”ellers” i serien av de aktuelle underposisjoner.

1. **Underpunkt b.1** til varenummernote 1 bestemmer at polymerer, når det ikke finnes en underposisjon nevnt ”andre” eller ”ellers” i samme serie, skal klassifiseres i den underposisjon som dekker polymerer av den monomerenheten som utgjør en større vektmessig andel enn enhver annen enkelt komonomerenhet. Grunnleggende monomerenheter av polymerer som hører under samme underposisjon skal i slike tilfeller regnes under ett.

Dette tilsvarer klassifiseringsmetoden nevnt i note 4 til dette kapitlet når det gjelder klassifisering av polymerer på posisjonsnivå.

Begrepet vektmessig andel av én monomerenhet skal anvendes, unntatt når polymerene inneholder monomerenheter som faller utenfor serien av aktuelle underposisjoner. I slike tilfeller skal bare monomerenhetene sammenliknes som relaterer seg til de polymerer som hører under serien av de aktuelle underposisjoner.

Således vil for eksempel kopolykondensasjonsprodukter av urea og fenol med formaldehyd (som er polymerer som hører under posisjon 39.09), klassifiseres i underposisjon 3909.10 hvis urea utgjør en større vektmessig andel enn monomerenheten av fenol, og i underposisjon 3909.40 hvis monomerenheten av fenol utgjør den høyeste vektmessige andel, fordi det ikke finnes en underposisjon benevnt ”andre” eller ”ellers” i serien av de aktuelle underposisjoner.

Husk også at definisjonen av polymerer med forstavelsen ”poly” i underpunkt a.1 til varenummernote 1 **ikke** gjelder for underposisjoner som faller inn under denne kategori.

Derfor skal for eksempel kopolymerer med monomerenheter av både polykarbonater og poly(etylen-terefalat) klassifiseres i underposisjon 3907.40 dersom førstnevnte utgjør den største vektmessige andel, og i underposisjon 3907.61 eller 2907.69 dersom sistnevnte utgjør den største vektmessige andel, fordi det ikke finnes en underposisjon benevnt ”andre” eller ”ellers” i serien av de aktuelle underposisjoner.

Rettelse nr 2 |

2. **Underpunkt b.2** til varenummernote 1 beskriver klassifisering av kjemisk modifiserte polymerer. Disse skal klassifiseres i samme underposisjon som den umodifiserte polymer dersom det ikke finnes en underposisjon benevnt ”andre” eller ”ellers” i serien av de aktuelle underposisjoner.

Således skal for eksempel acetylerede fenolharpikser (som er polymerer som hører under posisjon 39.09) klassifiseres i underposisjon 3909.40 siden det ikke finnes en underposisjon benevnt ”andre” eller ”ellers” i serie av de aktuelle underposisjoner.

Klassifisering av blandinger av polymerer.

Siste avsnitt i varenummernote 1 omhandler klassifisering av blandinger av polymerer. Disse skal klassifiseres under samme underposisjon (varenummer) som om de var polymerer av samme monomerenheter i samme blandingsforhold.

Følgende eksempler illustrerer klassifiseringen av blandinger av polymerer:

- En blanding av polymerer med en spesifikk vekt på minst 0,94, bestående av 96 % polyetylen og 4 % polypropylen skal klassifiseres i underposisjon 3901.20 som polyetylen fordi monomerenheten av etylen utgjør mer enn 95 % av polymerinnholdet.

- En blanding av polymerer som består av 60 % polyamid-6 og 40 % polyamid 6-6, skal klassifiseres i underposisjon 3908.90 ("andre") siden ingen av monomerenhetene av polymer utgjør mer enn 95 vektprosent eller mer av det totale polymerinnhold.
- En blanding av polypropylen (45 %), poly(butyltereftalat) (42 %) og poly(etylenisofthalat) (13 %) skal klassifiseres i posisjon 39.07 siden monomerenhetene av de to polyestrene til sammen utgjør en større vektmessig andel enn monomerenheten av propylen. Monomerenhetene av poly(butyltereftalat) og poly(etylenisofthalat) skal vurderes uten hensyn til hvordan de er kombinert i individuelle polymerer i blandingen. I dette eksemplet er en av monomerenhetene av poly(etylenisofthalat) og en annen monomerenhet av poly(butyltereftalat) de **samme** monomerenheter som de grunnleggende monomerenheter av poly(etylentereftalat). Likevel skal blandingen klassifiseres i underposisjon 3907.99 fordi, når bare monomerenheter av polyester tas i betraktning, utgjør de grunnleggende monomerenhetene av "andre polyestere" en større vektmessig andel, **i korrekte støkiometriske forhold**, enn monomerenhetene av poly(etylentereftalat).

UNDERKAPITTEL I

UBEARBEIDDE FORMER

39.01 POLYMERER AV ETYLEN I UBEARBEIDDE FORMER.

Denne posisjonen omfatter polyetylen og kjemisk modifisert polyetylen (for eksempel klorert polyetylen og klorsulfonert polyetylen). Posisjonen omfatter også kopolymerer av etylen (for eksempel kopolymerer av etylen-vinylacetat og kopolymerer av etylenpropylen) hvor etylen er den dominerende monomer. Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

Polyetylen er et gjennomskinnelig materiale som har meget omfattende anvendelsesmuligheter. Polyetylen med lav spesifikk vekt (LDPE), dvs. polyetylen med spesifikk vekt under 0,94 ved 20 °C (beregnet på basis av polymeren uten tilsetninger), brukes i stor utstrekning som innpakningsfilm, spesielt for matvarer, som overdrag på papir, fiberplater, aluminiumsfolie etc., som en elektrisk isolator, og til fremstilling av forskjellige husholdningsvarer, leker etc. Polyetylen med høy tetthet (HDPE) er polyetylen med en spesifikk vekt på 0,94 eller mer ved 20 °C (beregnet på basis av polymer uten tilsetninger). Den brukes til fremstilling av forskjellige blåsestøpte og sprøytestøpte artikler, vevde sekker, bensin- og oljekanner, til ekstrudering av rør etc. Kopolymerer av etylenvinylacetat brukes for eksempel i lokk, poser til beholdere for drikkevarer (bag-in-box) og krympepakninger. Posisjonen omfatter også lineære etylenalfa-olefinkopolymerer med lav spesifikk vekt (LLDPE) samt andre kopolymerer (plastomerer) med spesifikk vekt under 0,94 og med et innhold av alfaolefinmonomerer på 25 vektprosent eller mer, men mindre enn 50 vektprosent.

Posisjonen omfatter ikke:

- a. Flytende, syntetisk polyetylen som ikke oppfyller vilkårene i note 3.a til dette kapitlet (**posisjon 27.10**).
- b. Polyetylenvoks (**posisjon 34.04**).

39.02 POLYMERER AV PROPYLEN ELLER AV ANDRE OLEFINER, I UBEARBEIDDE FORMER.

Denne posisjonen omfatter polymerer av alle olefiner (dvs. asykliske hydrokarboner med en eller flere dobbeltbindinger), unntatt etylen. De viktigste polymerer som hører under denne posisjonen er polypropylen, polyisobutylen og kopolymerer av propylen. Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

De vanlige fysiske egenskaper hos polypropylen likner egenskapene hos polyetylen med høy spesifikk vekt. Polypropylen og kopolymerer av propylen har også mange anvendelsesmuligheter, for eksempel som innpakningsfilm, støpte bildeler, redskaper, husholdningsartikler etc., som metalltråd- og kabeloverdrag, lukkeinnretninger for matvarebeholdere, overtrukne og laminerte produkter, flasker, brett og beholdere for lagring av presisjonsutstyr, ledningsrør for væsker, fôringer til tanker, rør til kjemiske anlegg og som belegg på baksiden av tuftede golvtepper.

Polyisobutylen som er tilstrekkelig polymerisert likner gummi, men klassifiseres ikke i kapittel 40 da det ikke svarer til definisjonen på syntetisk gummi. Det brukes til vanntett belegg og til modifisering av annen plast.

Lavpolymerisert polyisobutylen, som oppfyller vilkårene i note 3.a til dette kapitlet, omfattes også av denne posisjonen. Det er en viskøs væske som brukes til modifisering av egenskapene hos smøreoljer.

Posisjonen **omfatter imidlertid ikke** flytende, syntetisk polyisobutylen eller andre flytende, syntetiske polyolefiner som **ikke oppfyller** vilkårene i note 3.a til dette kapitlet (**posisjon 27.10**).

39.03 POLYMERER AV STYREN I UBEARBEIDDE FORMER.

Denne posisjonen omfatter polystyren og kopolymerer av styren. De viktigste kopolymerer av styren er kopolymerer av styren-akrylnitril (SAN), kopolymerer av akrylnitril-butadien-styren (ABS) og kopolymerer av styren-butadien. De fleste av kopolymerene av styren-butadien som inneholder betydelige mengder butadien, oppfyller vilkårene i note 4 til kapittel 40, og klassifiseres derfor i **kapittel 40** som syntetisk gummi. Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

Uekspandert polystyren er et fargeløst, gjennomsiktig, termoplastisk materiale som i stor utstrekning brukes i den elektriske industri og radioindustrien. Det brukes også som emballasje, for eksempel som emballasje til matvarer og kosmetikk samt til fremstilling av leketøy, klokkeskap og grammofonplater.

Ekspandert (porøs) polystyren inneholder gasser fra ekspanderingsprosessen og har en lav bulkdensitet. Det brukes i stor utstrekning som varmeisolerende i kjøleskapsdører, deksler til luftkondisjoneringsapparater, kjølerom, frysebokser og i bygningsindustrien. Det brukes også som engangsemballasje og i artikler til servering av mat.

Visse kjemisk modifiserte kopolymerer av styren er ionebyttere (**posisjon 39.14**).

Kopolymerer av styren-akrylnitril (SAN) som har høy strekkfasthet, god formbarhet og motstandskraft mot kjemikalier, brukes til fremstilling av kopper, drikkebegre, taster til skrivemaskiner, deler til kjøleskap, oljefilterbeholdere og visse typer kjøkkenutstyr. Kopolymerer av akrylnitril-butadien-styren (ABS) som har høy slagfasthet og stor værbestandighet, brukes til fremstilling av deler og tilbehør til karosserier til motor-kjøretøyer, til dører til kjøleskap, til telefoner, til flasker, til skohæler, til deksler til maskiner, til vannrør, til bygningspaneler, til fartøyer etc.

39.04 POLYMERER AV VINYLKLORID ELLER AV ANDRE HALOGENERTE OLEFINER, I UBEARBEIDDE FORMER.

Denne posisjonen omfatter poly(vinylklorid) (PVC), kopolymerer av vinylklorid, polymerer av vinylidenklorid, fluorholdige polymerer og polymerer av andre halogenerte olefiner. Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

PVC er et stivt, fargeløst materiale med begrenset varmestabilitet og med en tendens til å klebe til overflater av metall ved oppvarming. Av denne og andre grunner er det ofte nødvendig å tilsette stabilisatorer, myknere, ekstendere, fyllstoffer etc. for å gjøre plasten brukbar. I form av bøyelige folier brukes PVC i stor utstrekning som vannett materiale til gardiner, forklær, regntøy etc., og som imitert skinn av høy kvalitet til møbler og annen innredning i alle typer transportmidler for passasjerer. Stive PVC-folier brukes til fremstilling av deksler, ledningsrør for væsker, fôringer i tanker og annet slags utstyr for den kjemiske industrien. PVC-fliser er også en vanlig vare.

De viktigste kopolymerer av vinylklorid er kopolymerer av vinylklorid-vinylacetat som hovedsakelig brukes til gramfonplater og som golvbelegg.

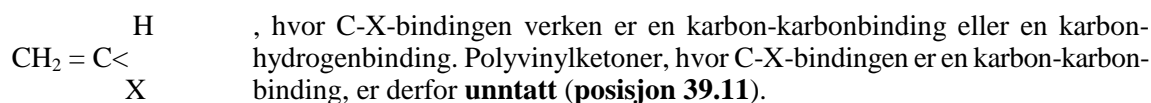
Kopolymerer av vinylidenklorid brukes i stor utstrekning til innpakning av matvarer, til møbler, fibrer, bust og lateksbelegg samt til fremstilling av rør til kjemisk industri.

Polytetrafluoretylen (PTFE), en av de viktigste fluorholdige polymerer, brukes i meget stor utstrekning innen den elektriske og kjemiske industri samt innen verkstedindustrien. På grunn av dens store motstandskraft mot varme er den et utmerket isolasjonsmateriale, og som følge av dens motstandskraft mot kjemikalier kan den nesten ikke ødelegges.

Andre fluorholdige polymerer omfatter polymerer av klortrifluoretylen, poly(vinylidenfluorid) etc.

39.05 POLYMERER AV VINYLACETAT ELLER AV ANDRE VINYLESTERE, I UBEARBEIDDE FORMER; ANDRE POLYMERER AV VINYL I UBEARBEIDDE FORMER.

Denne posisjonen omfatter alle polymerer av vinyl, **unntatt** de som hører under **posisjon 39.04**. En polymer av vinyl er en polymer hvis monomer har formelen

Polymerer av vinylacetat eller av andre vinylestere, hvor poly(vinylacetat) er langt den viktigste, egner seg ikke til fremstilling av artikler da de er for myke og elastiske. De brukes i alminnelighet til fremstilling av lakker, maling, klebemidler, appretur- og impregneringsmidler for tekstilvarer etc. Oppløsninger og dispersjoner (emulsjoner og suspensjoner) av poly(vinylacetat) brukes for eksempel som klebemidler.

Poly(vinylalkohol) fremstilles vanligvis ved hydrolyse av poly(vinylacetat). Poly(vinylalkohol) fås i flere kvaliteter avhengig av innholdet av uhydrolyserte vinylacetatgrupper. Disse er utmerkede emulgerings- og dispergeringsmidler og brukes som beskyttende kolloider, klebemidler, bindemidler og fortykningsmidler i maling, farmasøytiske produkter og kosmetikk samt i tekstilvarer. Fibrer fremstilt av poly(vinylalkohol) er egnet til fremstilling av undertøy, tepper og pledd, klær etc.

Polyvinylacetaler kan fremstilles ved å la poly(vinylalkohol) reagere med et aldehyd, for eksempel formaldehyd eller butyraldehyd, eller ved å la poly(vinylacetat) reagere med et aldehyd.

Andre polymerer av vinyl omfatter polyvinyletere, poly(vinylkarbazol) og poly(vinylpyrrolidon).

Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

39.06 AKRYLPOLYMERER I UBEARBEIDDE FORMER.

Med betegnelsen "akrylpolymerer" forstås polymerer av akryl- eller metakrylsyre, av deres salter eller estere, eller av de tilsvarende aldehyder, amider eller nitriler.

Poly(metylmetakrylat) er den viktigste polymer i denne kategori. Den brukes, på grunn av dens utmerkede optiske egenskaper og dens fysiske styrke, som et glaseringsmateriale, på utendørsskilt og andre utstillingsvarer samt til fremstilling av kunstige øyne, kontaktlinser og kunstige tenner.

Polymerer av akrylnitril kan brukes til fremstilling av syntetiske tekstilfibrer.

Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

Denne posisjonen omfatter ikke:

- a. Akrylpolymerer som er ionebyttere (**posisjon 39.14**).
- b. Kopolymerer av akrylnitril som oppfyller kravene i note 4 til kapittel 40 (**kapittel 40**).

39.07 POLYACETALER, ANDRE POLYETERE OG EPOKSYHARPIKSER, I UBEARBEIDDE FORMER; POLYKARBONATER, ALKYDHARPIKSER, POLYALLYLESTERE OG ANDRE POLYESTERE, I UBEARBEIDDE FORMER.

Denne posisjonen omfatter:

1. **Polyacetal**. Disse polymerer fremstilles av et aldehyd, vanligvis formaldehyd, og karakteriseres ved acetalfunksjoner i polymerkjeden. De må ikke forveksles med polyvinylacetal som hører under **posisjon 39.05**, hvor acetalfunksjonene er substitusjoner i polymerkjeden. Polyacetal, herunder kopolymerer av acetal, brukes som konstruksjonsplast til fremstilling av ringer for kulelagre, kam-aksler, instrumentdeksler til motorkjøretøyer, dørhåndtak, pumpe- og vifterotorer, skohæler, mekanisk leketøy, rørdeler for sanitæranlegg etc.
2. **Andre polyeter**. Disse polymerer fremstilles av epoksider, glykoler eller liknende materialer og karakteriseres ved eterfunksjoner i polymerkjeden. De må ikke forveksles med polyvinyleter som hører under **posisjon 39.05**, hvor eterfunksjonene er substitusjoner i polymerkjeden. De viktigste produktene i denne gruppen er poly(oksyetylen) (polyetylen glykol), polyoksypropylen og polyfenylenoksid (PPO) (mer korrekt kalt poly(dimetylfenylenoksid)). Disse produktene har forskjellige anvendelser. PPO brukes i likhet med polyacetal som konstruksjonsplast og polyoksypropylen som et mellomprodukt ved fremstilling av polyuretanskum.

Denne posisjonen omfatter også pegylerte (polyetylen glykolpolymerer (eller PEG-polymerer)) derivater av produkter som hører under kapittel 29 (underkapitlene I til X og posisjonene 29.40 og 29.42)

Pegylerte produkter hvis ikke-pegylerte former enten klassifiseres i kapittel 29 (posisjonene 29.36 til 29.39 og 29.41) eller i kapittel 30 er unntatt. Disse pegylerte produktene skal vanligvis klassifiseres i den samme posisjonen som deres ikke-pegylerte former.

3. **Epoksyharpikser**. Disse polymerer fremstilles for eksempel ved kondensasjon av epiklorhydrin (1-klor-2,3-epoksypropan) med bisfenol A (4,4'-isopropylidendifenol), fenolharpikser (novolakker) eller andre polyhydroksyforbindelser eller ved epoksidering av umettede polymerer. Uansett hvilken basisstruktur polymeren har, er disse harpikser karakterisert ved at de har reaktive epoksygrupper som gjør at de raskt kan tverrbindes når de skal brukes, for eksempel ved tilsetning av en aminoforbindelse, en organisk syre eller anhydrid, et bortrifluoridkompleks eller en organisk polymer.

Epoksyharpiksenes konsistens varierer fra lavviskøse væsker til faste stoffer med høyt smeltepunkt. De brukes som bstrykningsmidler, som klebemidler, og som form- og støpeharpiks etc.

Epoksiderte animalske eller vegetabiliske oljer klassifiseres under **posisjon 15.18**.

4. **Polykarbonater**. Disse polymerer fremstilles for eksempel ved kondensasjon av bisfenol A med fosgen (karbonylklorid) eller difenylkarbonat og karakteriseres ved karbonsyreesterfunksjoner i polymerkjeden. Polykarbonater har en rekke anvendelser innen industrien, særlig til fremstilling av formstøpte varer og gjennomsluktige produkter.
5. **Polyestere**. Disse polymerer fremstilles ved kondensasjon av en flerverdige alkohol og en polykarboksylsyre og karakteriseres ved karboksylsyreesterfunksjoner i polymerkjeden. De skiller seg således fra polyvinylestere som hører under **posisjon 39.05** og fra polyakrylestere som hører under **posisjon 39.06**, hvor estergruppene er substitusjoner på polymerkjedene. Polyestere omfatter:
 - a. **Alkydharpikser**. Dette er polykondensasjonsprodukter av polyfunksjonelle alkoholer og polyfunksjonelle syrer eller deres anhydrider hvorav minst én, helt eller delvis, må inneholde minst tre funksjonelle grupper som er modifisert med andre stoffer, for eksempel fettsyrer eller animalske eller vegetabiliske oljer, monofunksjonelle syrer eller alkoholer, eller kolofonium. De omfatter ikke oljefrie alkyder (se punkt d nedenfor). Disse harpikser brukes hovedsakelig som bstrykningsmidler og i høyverdige lakker. De forekommer vanligvis i viskøs form eller i oppløsning.

- b. **Polyallylestere.** Dette er en spesiell klasse av umettede polyestere (vedrørende betegnelsen "umettede", se punkt e nedenfor) fremstilt av estere av allylalkohol med tobasiske syrer, for eksempel diallylfталat. De anvendes som lamineringslim, overdrag, i lakker, samt til bruksområder hvor det kreves gjennomtrengelighet for mikrobølger.
- c. **Poly(etylentereftalat) (PET).** Dette er polymerer som vanligvis er dannet ved forestring av tereftalsyre med etylenglykol eller ved reaksjon av dimetyltereftalat med etylenglykol. Foruten dets viktigste anvendelse i tekstilvarer, brukes det for eksempel som innpakningsfilm, magnetbånd og leskedrikkflasker. Poly(etylentereftalat) med et viskositetsstall på 78 ml/g eller mer brukes hovedsakelig i produksjonen av flasker.

Viskositetsstall på 78 ml/g eller høyere tilsvarer en reell viskositetsverdi på 0,7 dl/g eller mer.

Viskositetsstallet beregnes i henhold til ISO standard 1628-5.

- d. **Poly(melkesyre)**, også kjent som **polylaktid**. Det produseres vanligvis fra melkesyre som er fremstilt enten syntetisk eller ved fermentering (denne metoden bruker råmaterialer som i all hovedsak består av heksose eller forbindelser som enkelt kan splittes til heksoser, for eksempel sukker, melasse, sukkerroesaft, sulfittvæsker, myse eller stivelse). Melkesyren omdannes til en syklisk dimer av melkesyre, hvor ringstrukturen er åpnet under den siste polymerisasjonstrinnet. Bruken omfatter tekstilfibrer, pakningsmaterialer og materialer til medisinsk bruk.
- e. **Andre polyestere.** Disse kan være umettede eller mettede.

Umettede polyestere er slike som har nok karbon-karbon dobbeltbindinger til at de lett kan tverrbindes (eller allerede har blitt tverrbundet) med monomerer som inneholder karbon-karbon dobbeltbindinger for å danne termoherdende produkter. Umettede polyestere omfatter polyallylestere (se punkt b ovenfor) og andre polyestere (herunder oljefrie alkyder) som er på basis av en umettet syre, for eksempel malein- eller fumarsyre. Disse produkter, som vanligvis forekommer i form av flytende prepolymerer, brukes hovedsakelig til fremstilling av glassfiberarmerte laminaer og gjennomsiktige, termoherdende støpte varer.

Mettede polyestere omfatter polymerer basert på tereftalsyre, for eksempel poly(butylentereftalat) og mettede oljefrie alkydharpikser. De brukes i stor utstrekning til fremstilling av tekstilfibrer og film.

Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

39.08 POLYAMIDER I UBEARBEIDDE FORMER.

Denne posisjonen omfatter polyamider og kopolymerer derav. Lineære polyamider er kjent som nylon.

Polyamider fremstilles ved kondensasjonspolymerisasjon av tobasiske organiske syrer (for eksempel adipinsyre eller sebacinsyre) med diaminer eller av visse aminosyrer (for eksempel 11-aminoundekansyre) eller ved omgrupperingspolymerisasjon av laktamer (for eksempel epsilon- kaprolaktam).

Noen av de viktigste polyamidene av nylontypen er polyamid-6, polyamid-11, polyamid-12, polyamid-6,6, polyamid-6,9, polyamid-6,10 og polyamid-6,12. Eksempler på ikke-lineære polyamider er kondensasjonsproduktene av dimeriserte fettsyrer fra vegetabiliske oljer med aminer.

Polyamider har høy strekkfasthet og er motstandsdyktige mot støt. De har også utmerket motstandskraft mot kjemikalier, særlig mot aromatiske og alifatiske hydrokarboner, ketoner og estere.

Foruten at de brukes som tekstilmaterialer, brukes polyamider i stor utstrekning som termoplastisk pressmasse. De brukes også som overdrag, klebemidler og innpakningsfilm. Oppløst i oppløsningsmiddel brukes de som lakker.

Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

39.09 AMINOHARPIKSER, FENOLHARPIKSER OG POLYURETANER, I UBEARBEIDDE FORMER.

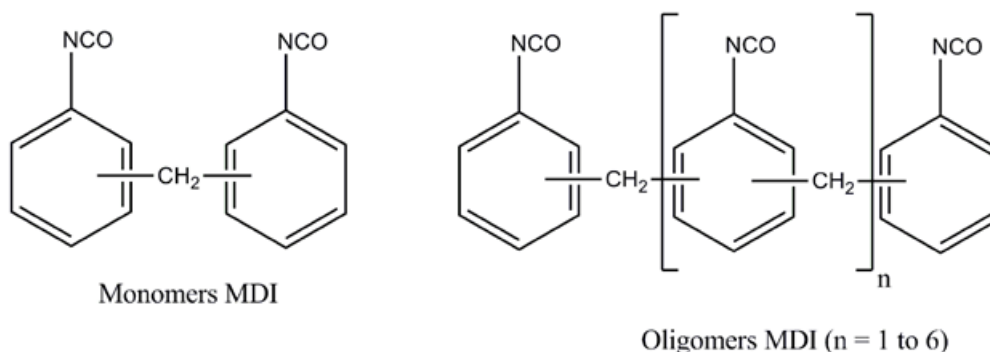
Denne posisjonen omfatter:

1. Aminoharpikser.

Aminoharpikser fremstilles ved kondensasjon av aminer eller amider med aldehyder (formaldehyd, furfural etc.). De viktigste er ureaharpikser (for eksempel ureaformaldehyd), tioureharpikser (for eksempel tioureaformaldehyd), melaminharpikser (for eksempel melaminformaldehyd) og anilinharpikser (for eksempel anilinformaldehyd).

Disse harpikser brukes ved fremstilling av gjennomsiktede, gjennomskinnelige eller lyse plastvarer og er mye brukt ved formstøping av bordservise, dekorasjonsartikler og elektriske artikler. I oppløsninger og dispersjoner (emulsjoner og suspensjoner) (også modifisert med oljer, fettsyrer, alkoholer eller andre syntetiske polymerer) brukes de som lim, som tekstilappretur etc. (Se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet, unntak b, når det gjelder klassifisering av lim.)

Poly(metylenfenylisocyanat) (ofte benevnt "rå MDI", "polymerisk MDI" eller "poly(difenylnmetan) diisocyanat") er en ugjennomsiktig, mørk brun til klar, lys brun væske og blir syntetisert ved en reaksjon mellom anilin og formaldehyd for å danne en blanding av (metylenfenylamin) oligomerer, som deretter reageres med fosgen og varme for å danne frie isocyanatfunksjoner. Produktet er en kjemisk modifisert polymer av anilin og formaldehyd (en kjemisk modifisert aminoharpiks). Det inneholder blandinger av rå MDI og MDI-oligomerer. Se kjemiske strukturer nedenfor:

Polyaminharpikser, for eksempel polyetylenaminer, er **ikke** aminoharpikser og hører under **posisjon 39.11** når de oppfyller kravene i note 3 til dette kapitlet.

2. Fenolharpikser.

Denne gruppe omfatter en lang rekke harpiksprodukter fremstilt ved kondensasjon av fenol eller fenolhomologer (kresol, xylenol etc.) eller substituerte fenoler, med aldehyder, for eksempel formaldehyd, acetaldehyd, furfural etc. Produktenes egenskaper avhenger av hvilke forhold reaksjonen har foregått under og om reaksjonen er modifisert ved tilsetning av andre stoffer.

Denne gruppe omfatter derfor:

- Kunstharpikser** (novolakker), **smeltbare og oppløselige** i alkohol og andre organiske oppløsningsmidler, og som fremstilles i surt miljø. De brukes til fremstilling av lakker, pressmasser etc.
- Termoherdende fenolharpikser** som fremstilles i alkalisk miljø. Under fremstillingen dannes en fortløpende rekke av produkter. Først resoler i form av væsker, pastaer eller faste stoffer som brukes som lakkråstoffer, impregneringsmidler etc. Deretter resitoler i form av pressmasser og til slutt, etter fullstendig reaksjon, resitter som oftest foreligger i form av ferdige varer, for eksempel plater, ark, staver, rør eller andre artikler som i alminnelighet klassifiseres under posisjonene 39.16 til 39.26.

Visse kunstharpikser av dette slag er ionebyttere og hører under **posisjon 39.14**.

- c. **Oljeoppløselige fenolharpikser** (oppløselige i tørrende oljer) fremstilt av butylfenol, amylnfenol, parahydroksydifenyl eller andre substituerte fenoler. De brukes hovedsakelig til fremstilling av lakker.
- d. **Produkter** som er på basis av de kunstharpikser som er nevnt under punktene a, b og c ovenfor, **modifisert** ved tilsetning av kolofonium eller andre naturharpikser, syntetiske harpikser (særlig alkydharpikser), vegetabiliske oljer, alkoholer, organiske syrer eller andre kjemikalier som påvirker deres oppløselighet i tørrende oljer. Disse produkter brukes ved fremstilling av maling og lakker, som bestrykningsmidler eller som impregneringsmidler.

3. Polyuretaner.

Denne kategorien omfatter alle polymerer som er fremstilt ved reaksjon mellom isocyanater med flere funksjonelle grupper og forbindelser med flere hydroksygrupper, for eksempel ricinusolje, butan-1,4-diol, polyeterpolyoler eller polyesterpolyoler. Polyuretaner forekommer i ulike former hvorav de viktigste er skumplast, elastomerer og bestrykningsmidler. De brukes også som klebemidler, pressmasser og fibrer. Disse produktene markedsføres ofte som en del av et flerkomponentsystem eller sett.

Denne gruppen omfatter også blandinger av polyuretan og ureagert polyfunksjonell diisocyanat (for eksempel toluendiisocyanat).

Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

39.10 SILIKONER I UBEARBEIDDE FORMER.

Silikoner som hører under denne posisjonen, er ikke-kjemisk definerte produkter hvor molekylet inneholder mer enn en silisiumoksygen-silisiumbinding, og som inneholder organiske grupper bundet til silisiumatomene ved direkte silisium-karbonbindinger.

De er meget stabile og kan være flytende, halvflytende eller faste. Produktene omfatter silikonolje, -fett, -harpiks og elastomerer.

1. Silikonolje og -fett brukes som smøremidler som er stabile ved meget høye eller lave temperaturer, som vannavstøtende impregneringsmidler, dielektriske produkter, antiskummidler, formsmøremidler etc. Tilberedte smøremidler bestående av blandinger som inneholder silikonfett eller -olje, klassifiseres under **posisjon 27.10** eller **34.03**, alt etter sin sammensetning (se kommentarene til disse posisjoner).
2. Silikonharpikser brukes hovedsakelig til fremstilling av lakker, isolasjons- eller vanntett belegg etc. som skal være bestandige ved meget høy temperatur. De brukes også ved fremstilling av laminater armert med glassfibrer, asbest eller glimmer, som fleksible støpeformer og til elektrisk innkapsling.
3. Silikonelastomerer har en viss strekkbarhet som ikke forandres ved høye eller lave temperaturer, selv om varen ikke omfattes av definisjonen av syntetisk gummi i kapittel 40. Denne egenskap gjør dem egnet som underlagsskiver eller andre pakninger i apparater som er utsatt for høye eller lave temperaturer. På det medisinske området brukes de til fremstilling av automatiske hjerneventiler som anvendes ved tilfeller av "vannhode" (*hydrocephalus*).

Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

Posisjonen **omfatter ikke** silikoner som oppfyller vilkårene i note 3 til kapittel 34 (**posisjon 34.02**).

39.11 PETROLEUMSHARPIKSER, KUMARON-INDENHARPIKSER, POLYTERPENER, POLYSULFIDER, POLYSULFONER OG ANDRE PRODUKTER NEVNT I NOTE 3 TIL DETTE KAPITLET, IKKE NEVNT ELLER INNBEFATTET ANNET STED, I UBEARBEIDDE FORMER.

Denne posisjonen omfatter følgende produkter:

1. **Petroleumsharpikser, kumaronharpikser, indenharpikser, kumaron-indenharpikser og polyterpener** som danner en gruppe av lavpolymeriserte harpikser. De fremstilles ved polymerisasjon av mer eller mindre urene fraksjoner som fås henholdsvis fra sterkt krakkede petroleumsdestillater, fra steinkulltjære eller fra terpentinolje eller andre terpenkilder. De brukes i klebemidler og bestrykningsmidler og blandes ofte inn som myknere i gummi eller plast, for eksempel til bruk i golvfliser.
2. **Polysulfider** er polymerer som karakteriseres ved innhold av monosulfidbindinger i polymerkjeden, for eksempel poly(fenylensulfid). Hvert svovelatom i polysulfider er på begge sider bundet til karbonatomer. Tioplast som hører under kapittel 40, inneholder derimot svovel-svovelbindinger. Polysulfider brukes i bestrykningsmidler og i støpte produkter, for eksempel i fly- og bildeler samt i pumpehjul.
3. **Polysulfoner** er polymerer som karakteriseres ved innhold av sulfonbindinger i polymerkjeden, for eksempel det produkt som fås ved reaksjon av natriumsaltet av bisfenol A (4,4'-isopropyliden-difenol) med bis(4-klorfenyl)sulfon. De brukes i elektrisk materiell, husholdningsartikler etc.
4. **Polymerer med isocyanat-grupper**, ikke omfattet andre steder, slike som:
 - a. Polykarbamider på basis av heksametylendiisocyanat (HDI), syntetisert ved reaksjonen av HDI med vann for å danne prepolymerer med gjennomsnittlige monomerenheter mellom 3 og 4. Disse produktene brukes i fremstilling av maling og lakk.
 - b. Polyisocyanurater på basis av heksametylendiisocyanat (HDI), syntetisert ved reaksjonen av HDI for å danne prepolymerer med kjeder av isocyanurater mellom monomerenhetene. Prepolymerene har en gjennomsnittlig monomerenhet mellom 3 og 5. Disse produktene brukes i fremstilling av maling og lakk.
5. **Andre produkter nevnt i note 3 til dette kapitlet.** Blant disse hører polyxylenharpikser, poly(1,4-diisopropylbenzen), polyvinyketoner, polyetyleniminer og polyimider.

Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

39.12 CELLULOSE OG KJEMISKE DERIVATER DERAFF, IKKE NEVNT ELLER INNBEFATTET ANNET STED, I UBEARBEIDDE FORMER.

A. CELLULOSE.

Cellulose er et karbohydrat med høy molekylvekt og utgjør den faste bestanddel i vegetabiliske materialer. Bomull inneholder cellulose i nesten ren form. Cellulose som ikke er nevnt eller innbefattet annet sted, i ubearbeidde former, hører under denne posisjonen.

Regenerert cellulose er et glinsende, gjennomsiktig stoff som vanligvis fremstilles ved utfelling og koagulering når en alkalisk oppløsning av cellulosexantat presses ut i et syrebad. Den har vanligvis form av tynne, gjennomsiktige ark som klassifiseres under **posisjon 39.20** eller **39.21**, eller av tekstilfilamenter som hører under **kapittel 54** eller **55**.

Vulkanfibrer som fremstilles ved behandling av papir eller ark av cellulose med sinkklorid, foreligger i alminnelighet i form av staver, rør, ark, plater eller strimler og er derfor også **unntatt** (i alminnelighet **posisjon 39.16, 39.17, 39.20** eller **39.21**).

B. KJEMISKE DERIVATER AV CELLULOSE.

Denne gruppe omfatter kjemiske derivater av cellulose som tjener som råstoff for fremstilling av plast så vel som til andre formål.

De viktigste kjemiske derivatene av cellulose, også mykgjorte, er:

1. **Celluloseacetater.** Disse fremstilles ved å behandle cellulose (vanligvis bomull-linters eller kjemisk tremasse av typen dissolvingmasse) med eddiksyreanhydrid og eddiksyre i nærvær av en katalysator (for eksempel svovelsyre). Ved tilsetning av myknere kan de danne plast som ikke er ildsfarlig, og som er egnet for sprøytstøping. De foreligger vanligvis i form av pulvere, granulater eller oppløsninger. Celluloseacetater som foreligger i form av ark, film, staver, rør etc. er **unntatt** (i alminnelighet **posisjon 39.16, 39.17, 39.20** eller **39.21**).
2. **Cellulosenitrater (nitrocellulose)** fremstilles ved å behandle cellulose (vanligvis bomull-linters) med en blanding av salpetersyre og svovelsyre. De er lett antennelege, og de høyniterte typer (skytebomull) brukes i sprengstoff. Av sikkerhetsgrunner må de transporteres fuktet med alkohol, i alminnelighet etyl-, isopropyl- eller butylalkohol, eller fuktet eller mykgjort med ftalsyreestere. Cellulosenitrat som er mykgjort med kamfer i nærvær av alkohol gir **celluloid**. Celluloid foreligger vanligvis i ark, film, staver, rør eller andre ekstruderte former og er da **unntatt** fra denne posisjonen (i alminnelighet **posisjon 39.16, 39.17, 39.20** eller **39.21**). Den egner seg ikke for sprøytstøping og leveres derfor ikke som sprøytstøpemasse.

Cellulosenitrat som er blandet med andre typer myknere er meget brukt som lakkråstoff, og til dette formål kan det foreligge i tørr form eller som pasta. **Kollodium**, som også hører under denne posisjonen, er nitrocellulose oppløst i en blanding av eter (dietyleter) og alkohol (etylalkohol). Hvis oppløsningen delvis inndampes, fås celloidin i fast form.
3. **Celluloseacetatbutyrat og cellulosepropionat** er celluloseestere som gir plast med stort sett de samme egenskapene som celluloseacetat.
4. **Celluloseetere.** De viktigste er karboksymetylcellulose, metylcellulose og hydroksyetylcellulose. De er vannoppløselige og brukes som fortykningsmidler eller som lim (se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet, unntak b, når det gjelder klassifisering av lim). Andre celluloseetere av handelsmessig betydning er etylcellulose som er en plast med lav vekt.

Plaster som er kjemiske cellulosederivater må i alminnelighet tilsettes myknere.

Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

39.13 NATURLIGE POLYMERER (F.EKS. ALGINSYRE) OG MODIFISERTE, NATURLIGE POLYMERER (F.EKS. HERDEDE PROTEINER, KJEMISKE DERIVATER AV NATURGUMMI), IKKE NEVNT ELLER INNBEFATTET ANNET STED, I UBEARBEIDDE FORMER.

Følgende produkter utgjør noen av de viktigste naturlige eller modifiserte, naturlige polymerer som hører under denne posisjonen.

1. Alginsyre samt salter og estere derav.

Alginsyre, en poly(uronsyre), blir ekstrahert fra brunalger (*Phaeophyta*) ved maserasjon i en alkalisk oppløsning. Den kan fremstilles ved å felle ekstraktet med en mineralsyre eller ved å behandle ekstraktet slik at en får et urent kalsiumalginat, og som ved behandling med en mineralsyre blir omdannet til alginsyre av høy renhetsgrad.

Alginsyre er uoppløselig i vann, mens dens ammonium- og alkalimetallsalter oppløses straks i kaldt vann og danner viskøse oppløsninger. Evnen til å danne viskøse oppløsninger varierer med alginatens opprinnelse og renhetsgrad. Vannløselige alginater brukes som fortyknings-, stabiliserings- og gelatineringsmiddel og som filmdannende middel i for eksempel farmasøytisk industri og i næringsmiddel-, tekstil- og papirindustrien.

Disse produktene kan inneholde konserveringsmidler (for eksempel natriumbenzoat) og kan være standardiserte ved tilsetning av gelatineringsmidler (for eksempel kalsiumsalter), retarderingsmidler (for eksempel fosfater eller citrater), akseleratorer (for eksempel organiske syrer) og regulatorer (for eksempel sakkarose eller urea). Slike tilsetningsmidler må ikke gjøre produktet mer egnet til spesielle anvendelser enn til alminnelig bruk.

Blant esterene kan også nevnes propylenglykolalginat som brukes i næringsmidler etc.

2. Herdede proteiner.

Proteiner er nitrogenholdige forbindelser med meget høy molekylvekt. De er av vegetabilsk eller animalsk opprinnelse. De egner seg til fremstilling av plast. Posisjonen omfatter bare proteiner som er herdet ved kjemisk behandling. Bare noen få har handelsmessig betydning.

Herdede proteiner foreligger i alminnelighet i form av blokker av regelmessig form, ark, staver eller rør. I disse former er de **unntatt** fra denne posisjonen (i alminnelighet **posisjon 39.16, 39.17, 39.20 eller 39.21**).

3. Kjemiske derivater av naturgummi.

Naturgummi som er et høypolymert produkt, gir ved kjemisk behandling visse stoffer som har plastisk karakter.

Disse omfatter:

- a. **Klorkautsjuk** som vanligvis fremstilles i form av små, hvite granulater. Den brukes til fremstilling av maling og lakker som etter påstrykning danner en film som er motstandsdyktig mot atmosfærisk og kjemisk nedbrytning.
- b. **Hydroklorkautsjuk** brukes i alminnelighet som emballasje, og når den er mykgjort, til beskyttelsesklær.
- c. **Oksidert kautsjuk**, som fremstilles ved å oksidere opphetet gummi i nærvær av en katalysator, er et harpikslignende produkt som brukes i visse lakktyper.
- d. **Syklisert kautsjuk** fremstilles ved å behandle gummi med for eksempel svovelsyre, klorsulfonsyre eller klortinnsyre. Herved danner det seg en rekke produkter med forskjellig hardhet som brukes til fremstilling av maling, til vanntett belegg og i noen grad til fremstilling av formstøpte produkter.

4. Dextran, glykogen (animalsk stivelse) og kitin samt plast fremstilt av lignin.

Posisjonen omfatter også isolert amylopektin og isolert amylose fremstilt ved fraksjonering av stivelse.

Når det gjelder klassifisering av polymerer (herunder kopolymerer), kjemisk modifiserte polymerer og polymerblandinger, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

Posisjonen omfatter ikke:

- a. Ikke-modifiserte naturharpikser (**posisjon 13.01**).
- b. Foretret eller forestret mel av frøhvite fra johannesbrød eller guarfrø (**posisjon 13.02**).
- c. Linoxyn (**posisjon 15.18**).
- d. Heparin (**posisjon 30.01**).
- e. Foretrede eller forestrede stivelser (**posisjon 35.05**).
- f. Kolofonium, harpikssyrer og deres derivater (herunder esterharpikser ("ester gums") og smelteharpikser ("run gums")) (**posisjon 38.06**).

39.14 IONEBYTTERE PÅ BASIS AV POLYMERER SOM HØRER UNDER POSISJONENE 39.01 - 39.13, I UBEARBEIDDE FORMER.

Ionebyttere som hører under denne posisjonen er tværbundne polymerer, vanligvis i form av granulater, som inneholder ioneaktive grupper (vanligvis sulfonsyre-, karboksylsyre-, fenol- eller aminogrupeer). Disse ioneaktive grupper gjør polymerene i stand til, når de kommer i kontakt med en elektrolyttoppløsning, å bytte ut en av sine egne ioner mot en av dem (med samme ladning, positiv eller negativ) som finnes i oppløsningen. Disse ionebyttere brukes ved bløtgjøring av vann og melk, kromatografi, ved utvinning av uran fra sure oppløsninger og av streptomycin fra næringsvæsker samt til andre ulike industrielle formål.

De vanligste ionebyttere er kjemisk modifiserte kopolymerer av styren og divinylbenzen, akrylpolymerer eller fenolharpikser.

Denne posisjonen **omfatter ikke** ionebytterkolonner som er fylt med ionebyttere som hører under denne posisjonen (**posisjon 39.26**).

UNDERKAPITTEL II

**AVFALL, KLIPP OG SKRAP;
HALVFABRIKATER; FORARBEIDDE VARER****39.15 AVFALL, KLIPP OG SKRAP AV PLAST.**

Produkter som hører under denne posisjonen kan bestå av plastvarer som er gått i stykker eller er utslitt, og som åpenbart ikke kan brukes til sitt opprinnelige formål, eller av avfall fra produksjonen (spon, støv, avklipp etc.). Enkelte sorter avfall kan brukes på ny som støpemasse, til lakker, som fyllstoffer etc.

Posisjonen **omfatter imidlertid ikke** avfall, klipp og skrap av et enkelt termoplastisk materiale, når materialet er omdannet til ubearbeidde former (**posisjonene 39.01 til 39.14**).

Avfall, klipp og skrap av et enkelt varmeherdende materiale eller av to eller flere termoplastiske materialer som er blandet sammen, selv om disse er omdannet til ubearbeidde former, omfattes av denne posisjonen.

Posisjonen **omfatter heller ikke** avfall, klipp og skrap, av plast, som inneholder edelt metall eller forbindelser av edelt metall, av det slag som hovedsakelig brukes til gjenvinning av edelt metall (**posisjon 71.12**).

39.16 MONOFILAMENTER MED STØRSTE TVERRMÅL OVER 1 MM, STAVER, STENGER OG PROFILER, OGSÅ OVERFLATEBEHANDLEDE, MEN IKKE VIDERE BEARBEIDDE, AV PLAST.

Denne posisjonen omfatter monofilamenter med største tverrmål over 1 mm, staver, stenger og profiler. Disse fremstilles i lengder i en eneste operasjon (i alminnelighet ekstrudering), og de har et ensartet tverrsnitt eller et tverrsnitt som gjentas med visse mellomrom, fra den ene enden til den andre. Hule profiler har et tverrsnitt som er forskjellig fra tverrsnittet til rør og slanger som hører under posisjon 39.17 (se note 8 til dette kapitlet).

Posisjonen omfatter også slike produkter som bare er skåret i lengder som overstiger største tverrmål, eller som er overflatebehandlet (polert, mattert etc.), men ikke videre bearbeidd. Profiler til tetting av vinduer, forsynt med en klebende overflate, klassifiseres under denne posisjonen.

Produkter som er skåret i lengder som ikke overstiger største tverrmål, eller er videre bearbeidd (gjennom-boret, frest, limt eller sydd sammen etc.), er **unntatt** fra denne posisjonen. De klassifiseres under **posisjonene 39.18 til 39.26** som ferdige varer, så fremt de ikke er bedre beskrevet under andre posisjoner i tolltariffen.

Når det gjelder klassifisering av monofilamenter, staver, stenger og profiler av plast i kombinasjon med andre materialer, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.

39.17 RØR OG SLANGER SAMT FORBINDELSESDELER DERTIL (F.EKS. MUFFER, KNÆR, FLENSER), AV PLAST.

I henhold til note 8 til dette kapitlet forstås med betegnelsen ”rør og slanger”:

- a. Hule produkter, som halvfabrikater eller ferdige produkter, av det slag som vanligvis brukes til å transportere eller fordele gasser eller væsker (for eksempel riflete hageslanger, perforerte rør), forutsatt at de har et indre tverrsnitt som er rundt, ovalt, rektangulært eller kvadratisk (hvor lengden er høyst 1,5 ganger bredden) eller i form av regelmessig mangekant; og
- b. Kunstige tarmar (pølseskinn) (også sammenknyttet eller videre bearbeidd) og andre flate slanger.

Denne posisjonen omfatter også forbindelsesdeler av plast til rør og slanger (for eksempel muffe, knær, flenser).

Rør og slanger samt forbindelsesdeler dertil kan være stive eller bøyelige og kan være forsterket eller på annen måte kombinert med andre materialer. (Når det gjelder klassifisering av rør og slanger etc. av plast som er kombinert med andre materialer, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.)

39.18 GOLVBELEGG AV PLAST, OGSÅ SELVKLEBENDE, I RULLER ELLER I FORM AV FLISER; VEGG- ELLER TAKKLEDNING AV PLAST SOM DEFINERT I NOTE 9 TIL DETTE KAPITLET.

Den første del av posisjonen omfatter plast av den type som vanligvis brukes som golvbelegg, i ruller eller i form av fliser. Det gjøres oppmerksom på at selvklebende golvbelegg klassifiseres under denne posisjonen.

Den andre del av posisjonen, hvis omfang er definert i note 9 til dette kapitlet, omfatter vegg- eller takkledning av plast, også de som er festet til et underlag av tekstilmateriale. Tapeter og liknende veggkledninger av papir, bestrøket eller belagt med plast, er **unntatt (posisjon 48.14)**.

Det gjøres oppmerksom på at denne posisjonen omfatter varer med påtrykte motiver, skrifttegn eller illustrasjoner som ikke bare er av underordnet betydning for varens primære bruk (se note 2 til avsnitt VII).

39.19 SELVKLEBENDE PLATER, DUK, FILM, FOLIER, TAPE, BÅND OG ANDRE FLATE PRODUKTER AV PLAST, OGSÅ I RULLER.

Denne posisjonen omfatter alle selvklebende flate produkter av plast, også i ruller, **unntatt** golvbelegg, vegg- eller takkledning som hører under **posisjon 39.18**. Posisjonen er imidlertid begrenset til flate produkter som er selvklebende, dvs. slike som ved romtemperatur, uten fukting eller annen tilsetning, er permanent klebrige (på en eller begge sider), og som kleber seg fast til ulike typer overflater når de kommer i kontakt med disse uten at det er nødvendig med mer press enn det som kan oppnås med en finger eller hånd.

Det gjøres oppmerksom på at denne posisjonen omfatter varer med påtrykte motiver, skrifttegn eller illustrasjoner som ikke bare er av underordnet betydning for varens primære bruk (se note 2 til avsnitt VII).

39.20 ANDRE PLATER, DUK, FILM, FOLIER OG BÅND, AV PLAST, UNNTATT SKUM-PLAST OG IKKE FORSTERKET, LAMINERT ELLER PÅ LIKNENDE MÅTE FORBUNDET MED ANDRE MATERIALER OG UTEN UNDERLAG (+).

Denne posisjonen omfatter plater, duk, film, folier og bånd av plast (som **ikke** er forsterket, laminert eller på liknende måte forbundet med andre materialer), **unntatt** de som hører under **posisjon 39.18** eller **39.19**.

Posisjonen omfatter også syntetisk papirmasse som består av ark av lett atskillelige polyetylen- eller polypropylenfibrer (fibriller) med en gjennomsnittslengde på ca. 1 mm, og som i alminnelighet inneholder 50 % fuktighet.

Posisjonen **omfatter ikke** produkter som er forsterket, laminert eller på liknende måte forbundet med andre materialer, **med unntak av plast (posisjon 39.21)**. Med ”eller på liknende måte” forstås i denne forbindelse kombinasjoner av plast og andre materialer, bortsett fra plast, som forsterker plastmaterialet (for eksempel ved innlegg av metalltrådduk og glassfiberduk, samt mineralfibrer, hår og filamenter).

Produkter som er fremstilt av plast iblandet fyllstoffer i form av pulver, granulater, kuler eller flak, klassifiseres imidlertid under denne posisjonen. Videre skal mindre overflatebehandlinger som farging, trykking (med forbehold av avsnittsnote 2 til avsnitt VII) og vakuumbellegging med metall, **ikke** anses som forsterkning eller liknende måter forbundet med andre materialer når det gjelder klassifisering av varer under denne posisjonen.

Unntatt fra posisjonen er også varer av celleplast (**posisjon 39.21**) og strimler av plast med en synlig bredde av høyst 5 mm (**kapittel 54**).

I henhold til note 10 til dette kapitlet forstås med betegnelsen ”plater, duk, film, folier og bånd” bare plater, duk, film, folier og bånd samt blokker av regelmessig geometrisk form, også trykte eller på annen måte overflatebehandlede (for eksempel polert, preget, farget, eller bare bøyd eller korrugert), ikke tilskårede eller bare tilskåret til kvadratisk eller rektangulær form, men ikke videre bearbeidde (selv om slik tilskjæring gir dem karakter av ferdige varer, for eksempel bordduker).

Plater, duk etc., også overflatebehandlede (herunder skåret til kvadratisk eller rektangulær form), med slipte kanter, gjennomborede, freste, faldede, tvunne, innrammede eller på annen måte bearbeidde eller tilskjært til annen enn kvadratisk eller rektangulær form, klassifiseres i alminnelighet under **posisjon 39.18, 39.19 eller 39.22 til 39.26** som ferdige produkter.

o
o o

Kommentar til underposisjoner.

Underposisjonene 3920.43 og 3920.49 (varenumrene 39.20.4300 og 39.20.4900)

Produkter som hører under disse underposisjoner skilles fra hverandre på grunnlag av deres innhold av myknere. Ved anvendelsen av denne bestemmelsen skal andelen av primære myknere og sekundære myknere sees under ett (se varenummernote 2 til dette kapitlet).

Primære myknere er stoffer med lavt flyktighet som, ved tilsetning til et polymer, vanligvis medfører en økning i dets fleksibilitet (for eksempel ftalatestere, adipatestere, trimelitatestere, fosfatestere, sebasat-estere, azelatestere).

Sekundære myknere, også kjent under betegnelsen ”ekstendere”, er sjeldent brukt alene som myknere. Når de foreligger i kombinasjon med primære myknere, vil virkningen av den primære mykneren bli modifisert eller forsterket. Sekundære myknere fungerer også som flammehemmende midler, (for eksempel klorert parafin) eller som smøremidler (for eksempel, epoksidert soyaolje, epoksidert linolje).

39.21 ANDRE PLATER, DUK, FILM, FOLIER OG BÅND, AV PLAST.

Denne posisjonen omfatter plater, duk, film, folier og bånd, av plast, **unntatt** de som hører under **posisjon 39.18, 39.19** eller **39.20** eller under **kapittel 54**. Posisjonen omfatter derfor bare produkter av celleplast eller de produkter som er forsterket, laminert eller på liknende måte forbundet med andre materialer. (Når det gjelder klassifisering av plater etc. forbundet med andre materialer, se de alminnelige bestemmelser til dette kapitlet.)

I henhold til note 10 til dette kapitlet forstås med betegnelsen ”plater, duk, film, folier og bånd” bare plater, duk, film, folier og bånd samt blokker av regelmessig geometrisk form, også trykte eller på annen måte overflatebehandlede (for eksempel polert, preget, farget, eller bare bøyd eller korrugert), ikke tilskårede eller bare tilskårede i kvadratisk eller rektangulær form, men ikke videre bearbeidde (selv om slik tilskjæring gir dem karakter av ferdige varer).

Plater, duk etc., også overflatebehandlede (herunder skåret til kvadratisk eller rektangulær form), med slipte kanter, gjennomborede, freste, faldede, tvunne, innrammede eller på annen måte bearbeidde eller tilskårede til annen form enn kvadratisk eller rektangulær, klassifiseres i alminnelighet under **posisjon 39.18, 39.19** eller **39.22 til 39.26** som ferdige produkter.

39.22 BADEKAR, DUSJKAR, OPPVASKKUMMER, VASKER, BIDEER, KLOSETTSKÅLER, SETER OG LOKK TIL KLOSETTSKÅLER, SPYLECISTERNER SAMT LIKNENDE SANITÆRUTSTYR AV PLAST.

Denne posisjonen omfatter utstyr som er bestemt til å fastmonteres i hus etc. vanligvis ved tilknytning til vann- eller kloakksystemer. Posisjonen omfatter også annet sanitærutstyr av liknende dimensjoner og til liknende bruk, for eksempel bærbare bideer, badekar for babyer og toaletter til campingbruk.

Spylecisterner av plast klassifiseres fortsatt under denne posisjonen, også om de er utstyrt med mekanismer.

Posisjonen omfatter imidlertid ikke:

- a. Små bærbare sanitærartikler, for eksempel stikkbekkener og nattpotter (**posisjon 39.24**)
- b. Såpeskåler, tannbørsteholdere, håndklekroker, toalettpapirholdere og liknende artikler for bad, toalett eller kjøkken. Disse varene hører under **posisjon 39.25** hvis de er bestemt for fast montering på vegger eller andre steder i huset. Ellers hører de under **posisjon 39.24**.

39.23 PRODUKTER AV PLAST FOR TRANSPORT ELLER EMBALLERING AV VARER; PROPPER, LOKK, KAPSLER OG ANDRE LUKKEANORDNINGER, AV PLAST.

Denne posisjonen omfatter alle produkter av plast som vanligvis brukes for emballering eller transport av alle slags varer. Herunder hører:

- a. Beholdere, for eksempel esker, kasser, sekker og bæreposer (herunder kremmerhus og søppelsekker), tønner, bokser, ballonger, flasker og kanner.

Posisjonen omfatter også

1. Kopper uten hank som har karakter av beholdere som brukes for emballering eller transport av visse næringsmidler, selv om de sekundært kan brukes som bordservise eller toalettartikler;
 2. Flaskeemner av plast, det vil si halvfabrikata som har en rørform, hvor den ene enden er lukket og den andre enden er åpen og gjenget, tilpasset skrukork som lukkeanordning. Den enden som ikke er gjenget, er bestemt til å ekspanderes til ønsket form og størrelse.
- b. Sneller, spoler, bobiner og liknende, herunder video- eller audiokassetter uten magnetbånd.
- c. Propper, lokk, kapsler og andre lukkeanordninger.

Posisjonen **omfatter ikke**, blant annet, husholdningsartikler som søppelbøtter og kopper som brukes som bordservise eller toalettartikler, og som ikke har karakter av beholdere for emballering eller transport av varer, også om de iblant brukes til slike formål (**posisjon 39.24**), beholdere som hører under **posisjon 42.02** og myke beholdere for varer i bulk som hører under **posisjon 63.05**.

39.24 BORDSERVISE, KJØKKENUTSTYR, ANDRE HUSHOLDNINGSARTIKLER OG HYGIENISKE ARTIKLER ELLER TOALETTARTIKLER AV PLAST.

Denne posisjonen omfatter følgende artikler av plast:

- A. Bordservise, for eksempel te- eller kaffeserviser, tallerkener, suppeterriner, salatboller, skåler og boller av alle slag, kaffekanner, tekanner, sukkerskåler, ølmugger, kopper, sausenebber, fruktskåler, krydderoppsetter, saltkar, sennepskrukker, eggeglass, tekannebrikker, bordbrikker, knivoppsetter, serviettringer, kniver, gafler og skjeer.
- B. Kjøkkenutstyr, for eksempel boller, geléformer, kjøkkenmugger, lagringskrukker, kurver og bokser (for te, brød etc.), trakter, sleiver, kjøkkenmål og kjevler.
- C. Andre husholdningsartikler, for eksempel askebegre, varmeflasker, fyrstikkholdere, søppelbøtter, spann, vannkanner, beholdere for oppbevaring av næringsmidler, gardiner, forheng, duker og tilpassede møbel- overtrekk.
- D. Hygieniske artikler og toalettartikler (både til husholdnings- og annen bruk), for eksempel toalettsett (mugger, vaskefat etc.), toalettbøtter, stikkbebkener, uringlass, nattpotter, spytebakker, irrigatorer (utskyllingsapparater), øyebad; smokker for tåteflasker (tåtesmokker) og fingersmokker; såpekopper, håndklestativer, tannbørsteholdere, toalettpapirholdere, håndklekroker og liknende varer til baderom, toalett eller kjøkken under forutsetning av at de ikke er bestemt for fast montering på vegg. **Unntatt** er imidlertid slike varer som er bestemt for fast montering på vegger eller andre steder i huset (for eksempel ved hjelp av skruer, spiker, bolter eller lim) (**posisjon 39.25**).

*

* *

Posisjonen omfatter også kopper (uten hank) for bord- eller toalettbruk, og som ikke har karakter av beholdere for emballering eller transport av varer, også om de iblant brukes til slike formål. Posisjonen **omfatter imidlertid ikke** kopper uten hank som har karakter av beholdere for emballering eller transport av varer (**posisjon 39.23**).

39.25 BYGGEVARER AV PLAST, IKKE NEVNT ELLER INNBEFATTET ANNET STED (+).

Denne posisjonen gjelder bare for de varene som er nevnt i note 11 til dette kapitlet.

o
o o

Kommentarer til underposisjon.

Underposisjon 3925.20 (varenumrene 39.25.2001 og .2009)

Underposisjon 3925.20 omfatter dører med hengsler samt skyvedører av den typen som brukes for lukking av inngangen til bygninger, rom etc. Den **omfatter ikke** anordninger for lukking av innganger til jorder, hager, gårdsrom etc. (porter, grunder) (**underposisjon 3925.90**).

39.26 ANDRE VARER AV PLAST OG VARER AV ANDRE MATERIALER SOM HØRER UNDER POSISJONENE 39.01 - 39.14.

Denne posisjonen omfatter varer som ikke er nevnt eller innbefattet annet sted, av plast (som definert i note 1 til dette kapitlet) eller av andre materialer som hører under posisjonene 39.01 - 39.14.

Herunder hører:

1. Klær og tilbehør til klær (**unntatt** leketøy) av plastduk som er sydd, limt eller sveiset, for eksempel forklær, belter, smekker, regntøy, preserver etc. Avtakbare hetter av plast klassifiseres under denne posisjonen når de foreligger sammen med det tilhørende regntøy av plast.
2. Tilbehør til møbler, karosserier eller liknende.
3. Statuetter og andre dekorasjonsartikler.
4. Varetrekk, møllposer, markiser, dokumentomslag (også til kartoteker), bokpermer og smussomslag samt liknende beskyttelsesgjenstander av sydd, limt eller sveiset plastduk.
5. Brevpresser, papirkniver, skriveunderlag, penneholdere, bokmerker etc.
6. Skruer, bolter, underlagsskiver og liknende deler til alminnelig bruk.
7. Driveimer og transportbånd, endeløse eller i avpassede lengder med sammenføyde ender eller forsynt med festeinnretninger.

Driveimer og transportbånd av alle slag som foreligger sammen med den maskin eller det apparat de er bestemt for, også umonterte, klassifiseres under samme posisjon som vedkommende maskin eller apparat (for eksempel **avsnitt XVI**). **Unntatt** fra posisjonen er driveimer og transportbånd av tekstilmateriale, som er impregnert, overtrukket, belagt eller laminert med plast (**avsnitt XVI**, for eksempel **posisjon 59.10**).

8. Ionebytterkolonner som er fylt med polymerer som hører under posisjon 39.14.
9. Plastbeholdere som er fylt med karboksymetylcellulose (brukes som kjøleelementer).
10. Verktøyesser- eller kasser, ikke spesielt tilformet eller innvendig utstyrt for å inneholde bestemte verktøy med eller uten deres tilbehør (se kommentarene til posisjon 42.02).
11. Narresmokker; isposer; utskyllingsapparater ("douche bags"), poser til bruk ved tarmskylling og klyster og festeinnretninger dertil; handikapp- og liknende puter til bruk i sykepleien; pessarer; kondomer (profylaktiske); blærer for sprøyter.
12. Forskjellige andre varer, for eksempel lukkeanordninger for håndvesker, koffertthjørner, opphengningskroker, beskyttelsesknapper og glidebeskyttelse til å legge under møbler, håndtak og skaft (til håndverktøy, kniver, gafler etc.), perler, "urglass", bokstaver og tall, merkelappholdere for bagasje.
13. Kunstige negler.